

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tamany i número d'insercions.

ANY II - NÚMERO 41

OLOI, 31 DE MARÇ DEL 1935

PREU 15 cèntims.

EDITORIAL

Una tàctica fracassada

per ALBERT DURÁN

Múltiples són els antecedents i les circumstàncies que viuen en l'actualitat de la política espanyola, que ens porten a concloure, que en la tasca d'absorció i assimilació que, per part d'algú pretenia fer-se, —suposem que honradament— amb aquells que romanen fora del marc de la República, s'ha fracassat sorollosament.

S'ha volgut que en el govern actual i en els penúltims, hi vegessim l'encarnació d'aquell desig, i l'única cosa que aquests han sabut fer per a la República, ha estat mantenir-ne la forma, però, en perjudici del contingut, s'ha hipotecat l'essència per salvar l'accident, i per això la forçada estabilitat governamental trontolla, i és que no va tenir-se en compte que la propietat d'absorció és nul·la si un dels pols no és més potent que l'altra i que la d'assimilació no funciona si els cossos es diferencien essencialment; per veure-ho més clar vegem els fets com corroboren el que diem.

En el mes de Novembre de 1933, va consultar-se el país. Els que havien representat la República, en el període inicial, consecats per formidables disencions i lluites interiors, s'enfrontaven amb els que representaven la reacció del passat i per tant un greu perill pel règim i, junt amb aquests, els que s'adjudicaven —suposem-ho així— la tasca de medi per incorporar-los al nou ritme.

El resultat fou, que si bé els d'una banda obtenien dos milions més de sufragis, el no haber constituït un sol front, com havien fet els de l'altra, aquells poguessin, encara que arbitràriament, creure's els legítims representants de l'opinió.

I la vertadera tragèdia del règim va començar quan tingueren d'encarregar-se del poder els que's deien triomfadors.

Per batallar contra la República, s'havien ajuntat forces molt diferents, però, escrupols d'última hora, —encara s'en sentien— aconsellaven que per administrar-la calia fer una diferència entre els que l'acceptaven o no, i la dificultat que sorgia, es superava a canvi de vergonyoses concessions i mentrestant la promesa tan espiritual s'allunyava cada dia més, i és que circumstancialment s'havia constituït un bloc, quals elements constituïts es diferenciaven d'una manera fonamental i que per força havien d'ésser imperants ja que per voluntat popular, demostrada en la diferència dels sufragis, eren tots ells pols negatius.

A conseqüència del forcegeix, que els ha estat necessari per mantenir-se en el poder s'han presenciat espectacles dolorosos; contra la Constitució, s'han comès les pitjors iniquitats, s'ha tingut vers el respecte que es deu al poble, la més gran deslleialtat, s'han comès per part d'empreses afectes a partits governamentals —exemple el diari «Ya»—, transgressions a les lleis fiscals que, per ara, no hem vist enlloc que hagin estat sancionades.

I tot a canvi de què? De res.

Millor dit, en lloc del guany que hauria pogut operar-se amb la captació d'adeptes a la República, les coses han anat de tal manera que la República ha estat captada pels seus enemics.

SAFAREIG

La piscina trona avall

Ens diuen que diumenge passat, en una de les misses, el senyor ecònom etzibà trona avall una apostòlica filípica contra la piscina que, pesi a qui pesi, es construirà a Olot molt aviat.

Sembla que els motius que al·legà foren la immoralitat i la condició anti-higiènica de la piscina, els mateixos, si fa no fa, que al·lega el senyor Sala en els seus pesats i interminables articles.

No pas més immorals ni més anti-higiènica, senyor ecònom, que algunes converses de certs confessionaris i que les piques d'aigua beneïta que hi ha per totes les esglésies.

Els cedistes olotins es mouen

Llegim que els escolans de Gil Robles que hi ha a la nostra ciutat es proposen dur a terme una intensa propaganda pels pobles de la comarca.

Ja ens agradarà da veure als senyors Castanyer, Casabona, Codina i altres fent de Cicerons per aquestes garrotxes.

El somni d'un ex-funcionari

Altra vegada, la setmana passada es remorejava que ben aviat es nomenaria la Comissió Gestora del nostre Ajuntament. Els noms que sonaven per ocupar els llocs de la mateixa eren tots cedistes menys un, el qual no ostentava pas precisament el càrrec d'alcalde.

El cobriment de cor que va tenir D. Emilio així que ho va saber!

Sortosament no foren altra cosa que rumors i D. Emilio, novament confiat, espera... espera...

Aquest número ha passat per la prèvia censura